

Dział III.

Opłaty arbitrażowe.

§ 82. 1. W postępowaniu przed komisją arbitrażową pobiera się opłaty. Do uiszczenia opłaty obowiązana jest strona lub współuczestnik postępowania dokonujący czynności, od której przypada opłata.

2. W przypadkach, gdy czynność przeprowadzana jest z urzędu, do pokrycia opłat obowiązane są strony i współuczestnicy w częściach równych, o ile prezes komisji arbitrażowej nie zarządzi inaczej.

3. Jeżeli wniosek podlega ponownemu rozpoznaniu przez komisję arbitrażową wskutek uchylenia orzeczenia przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub przez Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej (§ 8), pobiera się od strony, na której korzyść orzeczenie zostało uchylone, opłatę arbitrażową w wysokości opłaty przewidzianej od odwołania.

4. Opłaty arbitrażowe wpłaca się w drodze przelewu na budżet właściwej komisji arbitrażowej.

§ 83. 1. Wysokość opłaty zależna jest od wartości przedmiotu sporu.

2. Pełna opłata wynosi:

a) przy wartości przedmiotu sporu do 15.000 zł włącznie	20/0
b) przy wartości przedmiotu sporu do 60.000 zł włącznie	
od pierwszych 15.000 zł	300 zł
a od nadwyżki	2 1/2 0/0
c) przy wartości przedmiotu sporu ponad 60.000 zł	
od pierwszych 60.000 zł	1.500 zł
a od nadwyżki	30/0

3. Pełna opłata nie może przekroczyć kwoty 3.000 złotych ani też wynosić mniej niż 150 złotych, a w sporach, w których wnioskodawcą jest rolnicza spółdzielnia wytwórcza lub rolniczy zespół spółdzielczy oraz w sporach z Polskimi Kolejami Państwowymi o należność z tytułu umowy przewozu — 60 złotych.

§ 84. 1. Pełną opłatę pobiera się od wniosku o rozpoznanie sporu, roszczenia wzajemnego i od odwołania.

2. Połowę opłaty pobiera się od wniosku o rozpoznanie sporu zgłoszonego w trybie art. 13 ust. 3 dekretu o państwowym arbitrażu gospodarczym, od przystąpienia do toczącego się postępowania w charakterze współuczestnika (art. 14 ust. 1) oraz od wniosku o wznowienie postępowania.

3. Dziesiątą część opłaty pobiera się od wniosków i środków odwoławczych w sporach przedumownych, od zażaleń i od wniosku o przystąpienie w charakterze współuczestnika zgłoszonego w trybie art. 14 ust. 2 de-

kretnu o państwowym arbitrażu gospodarczym, od wniosków, zażaleń i skarg na czynności komornika w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

§ 85. 1. Komisja arbitrażowa zarządzi z urzędu zwrot opłaty:

- w całości — w przypadkach, gdy strona cofnęła wniosek o rozpoznanie sporu przed doręczeniem odpisu stronie pozwanej,
- w połowie — w razie cofnięcia wniosku po doręczeniu odpisu stronie pozwanej i w razie prawomocnego oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (§ 20 ust. 3).

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do odwołań jak również do wniosków o przystąpienie do toczącego się postępowania w charakterze współuczestnika.

§ 86. Niezależnie od wysokości złożonych opłat komisja arbitrażowa może nałożyć na stronę lub strony obowiązek złożenia zaliczki na pokrycie tego rodzaju wydatków, jak należności świadków, biegłych i tłumaczy, koszty ogłoszeń w pismach, koszty opłat telefonicznych i telegraficznych oraz innych kosztów wynikłych w toku postępowania.

Dział IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 87. W ramach nadzoru przewidzianego w § 14 Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może w czasie do dnia 31 grudnia 1950 r. wykonywać w zakresie zleconym przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego uprawnienia jego co do prawomocnych orzeczeń okręgowych komisji arbitrażowych kończących postępowanie.

§ 88. Przepis § 20 nie ma zastosowania do wniosków o rozpoznanie sprawy złożonych w komisji arbitrażowej przed dniem 30 kwietnia 1951 r.

§ 89. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 441).

§ 90. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom Finansów i Sprawiedliwości.

§ 91. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 26 października 1950 r.

w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 25 listopada 1947 r. o Polskim Komitecie Żywnościowym.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się rozporządzenie Ministra Aprobacji z dnia 25 listopada 1947 r. o Polskim Komitecie Żywnościowym (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 472).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich